

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **O.B.**, zastoupena opatrovnici Bc. D.B., proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, PP 21/OAM, Praha 7, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 5. 2004, č. j. 24 Az 309/2003 - 53,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 5. 2004 byla zamítnuta žaloba žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „žalovaný“) ze dne 22. 9. 2002, č. j. OAM-4239/VL-19-17-2002, jímž byla stěžovatelčina žádost o azyl zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

Stěžovatelka napadá tento rozsudek krajského soudu kasační stížností, v níž žádá o jeho zrušení, což odůvodňuje tvrzenou nezákonností projednání své věci krajským soudem a jeho vážnými pochybeními namítanými v obecné rovině. S touto kasační stížností stěžovatelka spojila také žádost o ustanovení bezplatného právního zástupce a o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Jednou z podmínek řízení o kasační stížnosti je, že stěžovatelka jako fyzická osoba musí být podle ustanovení § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) zastoupena advokátem, pokud sama nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Ze spisu vyplývá, že tato podmínka nebyla stěžovatelkou splněna, neboť stěžovatelka nedoložila, že by byla zastoupena advokátem na základě plné moci. Zároveň však stěžovatelka požádala o ustanovení advokáta.

Této žádosti krajský soud nevyhověl svým usnesením ze dne 15. 4. 2005, č. j. 24 Az 309/2003 - 87, kterým se rozhodl stěžovatelce zástupce z řad advokátů neustanovit s odůvodněním, že stěžovatelčina opatrovnice Bc. D.B., která jí byla pro stěžovatelčin neznámý pobyt ustanovena usnesením krajského soudu ze dne 16. 12. 2004,

č. j. 24 Az 309/2003 - 82, nedoručila krajskému soudu vyplněné potvrzení o stěžovatelčích sociálních, osobních a majetkových poměrech a neučinila tak ani sama stěžovatelka. Nebylo tak prokázáno, že by stěžovatelka splňovala předpoklady pro ustanovení bezplatného právního zástupce. Zároveň krajský soud v tomto usnesení vyzval stěžovatelku prostřednictvím její opatrovnice, aby si pro řízení o kasační stížnosti zvolila zástupce z řad advokátů.

Ani na tuto výzvu stěžovatelka ani její opatrovnice nijak nereagovaly. Je tak nutno postupovat v souladu s usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, sp. zn. 2 Ads 29/2003 (publ. pod č. 6/2003 Sb. NSS), kde NSS mimo jiné vyřkl: „...*pokud stěžovatel není zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a tyto vady k výzvě soudu nebyly odstraněny, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne [§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]*.“

Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl, protože přes výzvu soudu nebyl odstraněn nedostatek podmínek řízení.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byl návrh odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. června 2005

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu